

QVÆSTIO MEDICA;

QVODLIBETARIIS DISPV TATIONIBVS
MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM,
die Iovis, iv. Ianuarii,

M. PETRO DE MERCENNE,
DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An à frequenti Venæ sectione Hydrops?

PARTIVM nutritiarum constitutioni vniuersi corporis status respondet, quarum vt integratam salus atque in columitas; sic offendit quævis ferè in valetudo sequitur. Hinc nullibi quām in prima corporis regione, veluti natali cacochymia sede, secundiora culpa viscera, aut numerosiora Medicinæ opera. Superante ipsorum calore (cuius solum moderatione perficitur laxatosis) aut humorum gravitate oppresso morborum genus omne in hominem irruit. Ex quo etiam fonte manat & assurgit hydrops, cùm ascites & tympanias, tum leucophlegmatia: illi sero humore, vel flatu inter peritonæum & intestina stagnante intentum utris modo exhibent abdominis tumorem: hæc aquâ inter cutem effusâ, & turgidis pituitosâ cachexiâ carnibus vniuersam corporis planitatem inæqualiter attollit. Communis omnibus causa subest frustratum apparandi, conscientiæ, vel repurgandi sanguinis opus, insidiosâ pariter hepatis, lienis, mesenterij, vel tenuium Intestinorum conspiratione; quorum omnium phlogosi ac contumaciiori infarctu crebriora functionis hepaticæ impedimenta, vt ab iis accersit iecoris & toriq, & marasma ~~per se~~ omnis sanguifica virtutis alienatio concluditur.

HIS principiis perenni flatulenti spiritus & aquarum affluxu natat hydrocorum alvus: quas quidem sæpius fundit febrilis flamma, acuta, intermittens, quâ viscera conflagrant, convenienti curatione non restineta: sæpe quoque sine febre cæcus ac furtivus ignis hepatis aut lienis parenchymati mersus, vel mesenterii venis latens, cuius tacito æstu torretur, omninoque dissipatur primigenius istorum viscerum humor, & sanguis, si fluidior, liquitur in serum, si crassior & melancholicus, in flatu & sumidam caliginem exhalat. Nec semper nimio humorum fluxu tepercit id ~~causa~~: inde horum præter naturæ modum tam effusione, quam suppressione ut plurimum acuitur. Vnde & retentis mensibus, ac hemorrhoidibus, & immoderata proruptis, & lienteriæ, diarrhoeæ, dysenteriæ familiaris esse

assulet hydrops successio. Quintam ut viscerum fervorem obstruc̄io, sic obstruc̄ionem fervor vicissim committit: quod sit ut crassiori bile scirthōve obfeso hepatitidum & splenicularum venarum aquæ duēt ibi subsistat sero-
sus & aquosus humor chyli vehiculum, isque ab incalescente liene avidius haustus tandem in omenti venas refundatur, per quarum hiantia oscula ve-
luti per renes in ventris alveum guttatum depletat. Una refrigerato primū hepatis ortum debet leucophlegmatia; sed huius, ut plantarum, quantitate humoris sit eruditus, & nativum calorem vberior sanguis, non secūs ac in-
versam facem idem qui alit humor, extinguit.

M A G N O R V M morborum aut ingruentium aut iam s̄avientium ma-
gnūm pr̄sidium est vena sectio, eoque generosius ac potentius quod
tutori expeditiorique viā omnia ferē corporis via rescidit: hāc datā por-
tā & luxurians toto corpore sanguis, & noxius quilibet ac inutilis humor,
etiam paucitate viscera gravans, convenienter emititur, sine caloris metu
(qua in vacuantium v̄su summa votorum esse debet) & aliena qualitatis im-
pressione. Quis te malus genius agit Hæmophage? vt quasi anima in Empe-
docleo sanguine mersa foret, cum ipso vitam minui putes, ideoque inimi-
co igni devri viscera patiaris. Ocyūs ardentem materiem subtrahe, car-
bones remove, sponte restinguetur incendium. Vires opprimit & veluti
vincas tenet plurimus, crassus, & viscidus humor viscerum ergastulis
coercitus: nonopus est vasto vulnere dividere praecordia, incisā cubiti ve-
na scalpelio aperitur ad magnam illam libertatem via, & puncto securitas
constat. Haud tamen omnibus in promptu esse potest profundendi sanguini-
nis copiam & modum definire; in hoc pr̄cipue versatur artis Asclepiadicæ
præstantia, qua estimatā morbi & virium magnitudine, vnicā istius va-
cationis regula, nulla ætate, loco, & tempore circumscripta, modū si-
mul & semel, modū partitis vicibus, ita morbum & morbi causam aufert,
vt servando ægrotantium robori perpetuū studeat. Quod quidem repetitā
vena sectio felicius assequitur, vt hæc in contemperanda viscerum
phlogosi, & prægrandi obstrukcione solvenda divina sit.

Q VANTO mochlicam purgationem ~~inveniunt~~, tantò in his regionibus,
qui quibus corporum mollitudo resolutioni aptior est, largam & eodem
tempore universè suscep̄tam sanguinis detractionem ~~inveniunt~~ antecellit.
Nefas est subditas naturæ laribus flammas virium ruinā extingere: & li-
cet alijs ipsā duce ac magistrā, sanguine ad animi deliquium educto stre-
nuus artifex ardentiissimas febres iugulet, sepius tamen illa nisi insigni vi-
rium dispendo thesauros suos non profundit: atque in hoc arte inferior in
præceps ab eo rapitur quod impellit. Naturæ bellum indixit quidquid ni-
nium est, ac perniciosa etiam confertim & repente detrahere, vt pus ma-
ioris abscessus, & corruptas situ hydropicorum aquas, pestiferum. Quod
paulatim fit, tuius contrariam inducit mutationem. Sic divisā in plures
dies, nec tamen certo numero terminatā sanguinis missione, paucior fit
spirituum iactura; dumque putrens & calidus humor liberius in vasis ex-

spatiatur, non modis crebris ventilatur & transpirat, optatumque visceribus nutritiis refrigerium comparatur: sed insuper in partem auxilii venit contemperans vietus ratio, quæ vitioso humor vacuato laudabiliorum sufficit. Periodicum humorum affluxum, quo & sylvastrophica partium inflamatio & obstructio sovetur, nihil efficacius revellit, alid dato itinere, sed & sepe venâ. Huius ope impurior sanguis circa viscera restagnans, ipsaque hepatis aut lienis recessibus condita illuvies migrat in artuum venas, & quibus subinde foras extrahitur: superstes in visceribus portio calore iam temperato non amplius durescit, sed potius mollitur atque mitescit, tandemque tempestivo attenuantur, quibus calefaciendi vis non insit, & blandiorum purgantium usu proflus abigitur.

FLAMMAS è medio mari interdum egeri, aut igneos fontes in rerum natura reperi, certè mirum est: hydropicorum jecur in ipsis aquis ardere non mirum. Quid aliud scabritie aspera, flavoque ac subviridi colore fucata lingua loquitur? Quid urina flavâ bile saturata? Quid dejectiones pilulatae vervecinarum modo? Quid febris, & thoracis extremerumque partium colliquatio? his accedat Tantalea sitis, quam falsum est citius sedare qui non bibit: hanc ut frigidæ potus tollit; ita non sinit divitem hepatis fundum squallore inarescere. An non amburentium & erodentium ichorum collectio ex idonea ruptione aliunde quam à fervidissimo jecore sobolescit? Delirat qui tot ardoris effectus frequenti vena sectione acceptos refert. Hac per initia, quantum vires ferunt, maturè celebrata febris intermititur, etiam intermittens, retunditur bilis & serosi humoris vis acier, visceribus caloris & temperamenti symmetria reddit, omnia denique hepaticæ functionis impedimenta tolluntur. Vbi sub temperato cælo, & paulò ad frigidum inclinante, alimentorum multùm nutrientium intemperatio est usus, quod Lutetiae contingit, ibi crebrius sanguinem mittunto. Suppressionis mensum & hemorrhoïdum alia non est naturæ familiarior medela, quæ scilicet ipsis periodos & motiones sepe repetitas imitatur, graviores quoque alvi fluxus, atque immoda sanguinis profluvia cohabet, arcula solvit siccii hydropis parentem, calorem insitum in leucophlegmatia propè suffocatum, frigido humore excluso suscitat, & vegetiorem facit. Uno verbo ipsa non ultra modum, sed cum ratione iterata sepe preceavetur hydrodrops, ut interdum sanescit.

Non ergo à frequenti vena sectione Hydrops.

Proponebat Lutetiae **LUDOVICVS LE NOIR**, Parisiensis,
Anno R. S. H. M. DC. XLVI.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVR.

M. Claudine Breget.

M. Martin. AKAIA. P.R.eg.

M. Durandus Franciscus Ton.

M. Leo le Tourneurs.

M. Nicolanus Cappon.

M. Niclas Richard.

M. Carolus Guillemeau.

M. Jacobus Louvin.

M. Herm. de Launay, S.P.

cette these est la 950? de l'an VI
de ce que il est écrit dans le tableau — — —